

La salut laboral a debat

● A Catalunya, l'any 2006 es va tancar amb la xifra de 143 persones que van perdre la vida en accidents laborals. Aquesta xifra marca un repunt de la sinistralitat en relació amb l'any anterior. I això és una notícia dolenta que ens ha de fer reflexionar a tots i que ens ha de portar a fer accions contundents per evitar més morts i accidents en els nostres llocs de treball.

A part naturalment de les pèrdues econòmiques i de competitivitat de les empreses catalanes, hi ha tot el dany físic i moral dels afectats i les seves famílies, i aquest és un impacte molt important per al conjunt de la societat.

Com és que tenim poca sensibilitat davant la possibilitat de tenir un accident de treball? Com pot ser que a hores d'ara treballadors i empresaris encara pensin que aquest és un mal menor, un peatge que cal pagar cada any en el conjunt de les relacions de treball i laborals?

Certament és estranya aquesta actitud de tanta lleugeresa, de donar-hi poca importància, ja que prou en altres aspectes demostrem altes cotes de preocupació i sensibilització: quan es produeixen maltractaments a tota mena de persones febles, quan hi ha l'assetjament de companys i companyes a l'escola i a instituts, quan ens preocupem per l'accés als serveis de salut... –per citar-ne tres exemples– i, en canvi, davant de la sinistralitat laboral demostrem aquesta poca sensibilitat i conformitat. És un tret cultural de les nostres societats mediterrànies?

D'aquí a uns dies es presentarà a la comunitat universitària, a l'espai de Tribuna de Salut Laboral de Girona –un espai de debat i reflexió obert a tothom, però en especial a totes les persones que tenen responsabilitats en tots els aspectes de la salut del treball–, l'informe de *Salut laboral a Espanya 2006*, elaborat pel cate-

dràtic de Salut Pública de la Universitat Pompeu Fabra de Barcelona, el doctor Fernando G. Benavides. Benavides és un professional de reconegut prestigi i experiència que ens farà veure i reflexionar sobre com tenim l'estat de la situació. Penso que aquesta és una aportació més de l'interès de la nostra universitat per acostarse al món social i oferir aquest vincle tant important que no sempre hem aconseguit.

Aquest informe, de ben segur, reflectirà un munt de problemes i dades, però és fàcil avançar que potser molts d'aquests accidents es produeixen per una baixa qualitat del treball, sobretot dels joves i les dones, així com una evident externalització i subcontractació de molta de l'activitat empresarial. Potser també un dels problemes és la manca de formació en prevenció i investigació en salut laboral. Davant de la imminent reforma dels plans d'estudi per adaptar-nos a l'Espai Europeu d'Ensenyament Superior (EEES) caldria preveure en totes les titulacions de la nostra universitat que aquesta aspecte fos uns dels eixos transversals i una de les competències genèriques que haurien de tenir els futurs titulats.

És rellevant la formació i la sensibilització davant dels riscos laborals i cal anar avançant cap a una autèntica política de minimitzar el risc en qualsevol dels àmbits on s'integrin com a futurs professionals. És un nou repte davant de les anomenades habilitats socials, això que tant s'ha demanat per part de la societat a la universitat.

Esperem poder-ho aconseguir en un futur i poder ajudar a tenir tots plegats una millora de la salut laboral en el nostre futur entorn professional. / JORDI DOLTRA I CENTELLAS, professor de la Universitat de Girona i delegat de la rectora de la UdG pel pla de salut laboral. Girona.